

Svar (7/12 98)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg har til brug for min besvarelse indhentet følgende udtalelse fra Lægemiddelstyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

»Der er ikke fastsat særlige regler om reklame for lægemidler på internettet. Det betyder, at internetreklamer skal opfylde de samme krav som reklamer i f.eks. trykte medier. Reglerne må dog i nødvendigt omfang læses og tolkes under hensyntagen til nettets særlige karakter.

Der skelnes i reglerne mellem reklame for lægemidler over for offentligheden og reklame over for medicinalpersoner. Reklame på internettet, som er tilgængelige for enhver, skal opfylde kravene til reklame over for offentligheden. Reglerne om reklame over for medicinalpersoner finder anvendelse på sider, som udelukkende er tilgængelige for medicinalpersoner. Det vil i praksis sige, at siderne skal være beskyttet af et password, og virksomheden, der har oprettet hjemmesiden, skal sikre, at password kun udleveres til medicinalpersoner.

Danske medicinvirksomheder, der lægger reklame og information på internettet, er efter Lægemiddelstyrelsens opfattelse omfattet af de danske regler, uanset om den server, virksomheden betjener sig af, er placeret inden for eller uden for Danmarks grænser. Det afgørende er virksomhedens hjemsted, ikke serverens fysiske placering.«

klar, eftersom de pågældende apparater er indrettet til det angivne formål.

Når det gælder computere, så kan de være i en eller flere af følgende situationer.

- Computeren kan være i netværk uden selvstændig software til modtagelse af radio eller tv programmer (f.eks. Folketingets system).
- Computere kan være indrettet, så de ikke kan modtage hverken radio eller tv.
- Computere kan være indrettet, så de kun kan modtage lyd.
- Og endelig kan computere være indrettet, så de kan modtage fuld tv signal m.v.

Dertil kommer problemer med afgrænsningen. I private hjem vil computeren blot blive omfattet af husstandens normale licens.

Men hvad nu, hvis det er et hjem kun med radiolicens, og hvor computeren kun kan anvendes til at modtage radio. Der er desuden problemer for virksomheder, der ikke har normal tv og derfor ikke licens, men en bunke computere, f.eks. til driftsformål ved fremstillingsmaskiner! Disse computere er indrettet med hardware, så de slet ikke kan bruges til multimediaformål.

Endelig er der de situationer, hvor det slet ikke er danske, men udelukkende udenlandske programmer man vil se over en multimediamaskine. Det forekommer derfor ganske unødvendigt, at DR og TV2 skal have licenspenge fra tusinder af computere, der hverken kan eller vil blive brugt til at modtage udsendelser fra de to stationer.

Spm. nr. S 573

Til kulturministeren (26/11 98) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes en licens på computere tænkes indrettet?«

Begrundelse

Det fremgår af bl.a. Søndagsavisen den 22. november d.å., at ministeren påtænker at fremlægge lovforslag om at indføre tv-licens på computere. Det forekommer imidlertid uklart, hvorledes en sådan ordning skal indrettes, så der ikke opstår helt absurde situationer.

For licens på radiomodtagere, tv-apparater og videooptagere er situationen forholdsvis

Svar (2/12 98)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Indledningsvis vil jeg gerne – jf. begrundelsen for det stillede spørgsmål – afvise, at jeg påtænker at fremsætte lovforslag om indførelse af tv-licens på computere.

Efter de gældende regler skal der betales licens for alle apparater, der kan gengive lyd- og billedprogrammer spredt ved hjælp af radio- eller kabelanlæg. Det betyder, at der i henhold til reglerne kan opkræves licens for en række pc'ere. Danmarks Radio har imidlertid ikke hidtil opkrævet licens for denne type af apparater.

Spørgsmålet om opkrævning af licens for pc'ere blev drøftet med de mediepolitiske ordførere for partierne bag den mediepolitiske aftale af 10. maj 1996 på et møde den 3. april 1997. Baggrunden for drøftelsen var, at